

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

ביצה - כ"ב

1. לבית שמאי אין טומנים חמין לכתחילה ביו"ט - לגבי מי האיסור?
א. רב הונא: בשלא הניח עירוב תבשילין. ובית הלל התירו לו כדי חייו, פת אחת קדרה אחת וכו'. וי"א אף צולין דג קטן.
ב. רבא: בהניח עירוב תבשילין, ומ"מ החמירו בית שמאי בהטמנה, כיון שניכר שמיועדת רק לשבת.
ג. אביי: מדובר שעירב לאפיה ולבישול. ולא עירב להטמנה וכחנניה אליבא דב"ש שצריך עירוב לזה ולזה.
2. לבית שמאי אין זוקפין מנורה של חוליות מתפרקות, מה הטעם?
מיחזי כבונה. ולבית הלל אין בנין וסתירה בכלים.
3. באלו אופנים התירו או אסרו כבוי ביו"ט?
א. שמשו של עולא, זקף מנורה שלא יגיע השמן לפתילה. ושלא על דעת עולא. שהרי הנותן שמן בנר, מבעיר. והמסתפק - מכבה.
ב. למחוט ראש הפתילה המפוחם התירו. כיון שהוא צורך יו"ט.
ג. לכבות נר מפני 'דבר אחר' - אביי: ישמש בבית אחר או ישים מחיצה או כלי. ואם אין לו, אסור.
והברייתא: אין מכבין בקעת כדי לחוס עליה אלא רק כדי שלא יתעשן הבית - כדעת ר' יהודה שמתיר אף מכשירי אוכל נפש.
ד. לכבות דליקה - במקום סכנה פשיטא שמוותר. ומשום הפסד ממון אסור. [והברייתא כר' יהודה].
4. כיצד פסק אמימר לגבי מריחת כחול על העין כשכבר בסוף מחלתו ואינו בסכנה, אלא רק לשפר ראייתו?
אסור. [ולר' יהודה דברייתא מותר]
והתיר בשבת ע"י נכרי. כדון חולה שאין בו סכנה. ואינו נחשב מסייע לנכרי במיצמוצו כיון שהנכרי יכול לכחול לבד.
וביו"ט שני של ר"ה: התיר אפילו ע"י ישראל ואע"פ שרבא החמיר בו לענין ביצה להחשיבו כקדושה אחת [והתיר רק לגבי מת] הוא סבר כנהרדעי שהקלו בביצה ביום ב', כיון שלא מצינו מימות עזרא אלול מעובר.
5. לבית שמאי: אין אופין פת עבה בפסח, וב"ה מתירין. מהי פת עבה?
רב הונא: פת שעוביה עד טפח, ב"ה התירו, שאין בה חשש חימוץ כדמצינו בלחם הפנים טפח.
ורב יוסף התקיף: שלחם הפנים היה מיוחד משום: כהנים זריזים, עמלו בו מאד, נאפה בעצים יבשים, ובתנור חם, ומשל מתכת.
רב: פת מרובה מכדי צורכנו, ומשום טרחה יתרה ביו"ט. ואכן האיסור בכל יו"ט אלא שהתנא עסק בפסח. [ויש גורסים בשם רבי]
6. באלו ג' דברים הקל רבן גמליאל שלא כדעת חכמים?
א. מטאטאים בית מטות ולא חוששים לאשווי גומות. ב. מניחים לבונה ע"ג גחלים. ג. עושים גדי מקולס בלילי פסחים.
7. האם מותר להניח מוגמר כדי להריח?
להו"א: מותר לכו"ע, ונחלקו ר"ג וחכמים בלגמר בגדים.
ונדחה: מהברייתא שראב"צ סיפר, שבבית ר"ג לא היו ביו"ט מטאטאים, אלא פורסים סדינים ואח"כ מסלקים עם הלכלוך, וטענו לו שכך גם בשבת מותר והתיר לכבד אף ביו"ט. וכן סיפר ששמרו עשן בתוך כלים, וביו"ט פתחו. וטענו לו שכך גם מותר בשבת. למסקנה: בלהריח נחלקו. ולבגדים לכו"ע אסור.